

Fætter Jens – en underlig fætter.

Uddrag fra en clairvoyant og medies dagbog.

V/ Internationalt medie, clairvoyant og healer.
Erling Christensen.

I februar måned blev jeg kontaktet af en ældre kvinde, Yrsa, fra det sydfynske øhav.

Hun havde haft nogle pudsige oplevelser. For nogle år tilbage havde hun arvet et mindre landssted med lidt jord til. Landstedet bestod af et stuehus med nogle mindre tilbygninger, hvor der tidligere har været dyr. Selve landsstedet har været i slægtens eje igennem et par hundrede år. Kvindens forældre havde boet i huset et par årtier før Yrsa overtog stedet i 1993.

I udbygningerne var der begyndt at ske underlige arvede effekter, disse blev flyttet rundt og hendes får og geder var begyndt at blive urolige og syge. Dyrlægen havde været der flere gange, dog uden at kunne finde en reel årsag til deres sygdom. Dyrlægen kunne konstatere at det var tale om en form for stress. Dette blev konstateret via blodprøver, hvor bestemte stoffer viste sig at være forhøjet.

Tingene, der blev flyttet rundt på stod på loftet i en af udbygningerne – ældre møbler, som var gået i arv igennem.

Vi blev enige om det ville hensigtsmæssigt at jeg kom på besøg hos Yrsa. Således blev det. En kold februar måned stod jeg på færgen fra Svendborg mod øen. En pragtfuld tur om end lidt blæsende. Ved færgelejet tog Yrsa imod mig. Yrsa var helt anderledes end jeg havde forestillet mig. Yrsa var kunstner. Arbejder med malerier og skulpturer. Hendes værker udstilles på kendte steder.

Ved ankomsten til landstedet berettede Yrsa at hendes søvn havde været forstyrret siden vi havde aftalt mit besøg for et par dage siden. Hendes to race katte havde været helt fra den. Opført sig underligt. De havde ikke været inden for. Forvirrede og havde ikke villet spise. Disse oplevelser havde skræmt, Yrsa. På klingende fynsk sagde hun: "ej vil int finde me i den uro".

Umiddelbart havde jeg på intet tidspunkt været i tvivl om at Yrsa havde besøg fra den anden side. Min umiddelbare oplevelse ved første telefoniske samtale var at der var tale om et familiemedlem! I stuehuset og udbygningerne, hvor jeg dannede mig et overblik over omfanget af opgaven. Hvem der huserede hos Yrsa.

Yrsa var i syv sind. Om hun skulle tro på det eller ikke! Jeg måtte gentagne gange berolige hende med at sige: "Du ønsker ro her og dyrene raske, ikke"? Specielt den sidste del af sætningen kunne Yrsa forstå. Yrsa var jo som de fleste mennesker jo nysgerrig.

På loftet, i den udbygning, hvor dyrene holder til, stod de tidligere nævnte arvestykker i form af møbler, bøger, tøj o.a. Da jeg for anden gang træder der op på stigen til loftet. Blev jeg mødt af en kulde og en jordslået lugt. Her stod en middelhøj og krumrygget mand. Han stirrede mig lige ind i ansigtet. Han var ikke fysisk. Via mine evner var jeg i stand til at se ham. Han var ganske rar. Inviterede mig hen til en gammel gyngestol, hvor jeg blev budt at sidde ned. Han var pjusket og laset i tøjet, usigneret og stank ud af munden. Inspirerende – ikke! Forsigtigt spurgte jeg; "Hvem han var"? Tavst så han på ham og svarede mentalt: Hvem er du og hvad laver du her? Mentalt forklarede jeg ham at Yrsa var utryk ved at være på landstedet og dyrene blev syge, hvilket ikke var i orden. Han stirrede igen på mig længe. Denne gang tryggende på noget, der kunne minde om skrå. Tiden næsten stod stille. Jeg prøvede igen med samme spørgsmål. Atter dyb tavshed. Min oplevelse var han tænkte grundigt over spørgsmålet.

Efter en rum tid berettede han. "Jeg bor her. Det er mine møbler. De skal ikke stå her på loftet, men på deres plads i stuen. Dyrene er ikke mine. Jeg havde køer, kalve og høns. Jeg vil ikke have hendes dyr og alle Yrsas besøgende på mit landsted". Jeg spurgte ind til hvem han var og hvilke årsager han var på landstedet? Jeg er fætter Jens. Han berettede følgende: "Jeg ejede landstedet i 20 år, før Yrsas forældre overtog den. Han anviste en kuffert med gamle fotoalbums på loftet. Jeg kaldte på Yrsa. Hun kom forsigtigt op ad stigen. Jeg bad hende om at åbne kufferten. Fætter Jens bad mig tage et mørkt, falmet læderindbundet album op. På femte side var et familie billede, hvor familien var samlet i 1974. Billedet viste et fødselsdagsselskab. Kan du huske dette billede Yrsa spurgte jeg? En forvirret Yrsa svarede bekræftende. Jeg pegede på fætters Jens anvisning på en mand. En ældre mand, lidt pjusket, på 70 år var hovedpersonen – fætter Jens.

Er det ham udbrød Yrsa. Han var lidt af en landsbytosse, lidt af en kræmmer og næsten ingen kendte til ham – ingen i familie kendte ham rigtigt.

Efter en god lang mental snak med fætter Jens fik jeg overbevist ham, at han skulle lade Yrsa og dyrene i fred. Hvilket han ikke var meget for, men indvilgede dog. Hvorefter fætter Jens lader alle på landstedet i fred og ro.

Da vi atter sad i køkkenet viste det sig, der var gået fem timer. Mange detaljer er undladt efter aftale med Yrsa. Nu i maj måned er alt vel på landstedet. Dyrene er raske, kattene opfører sig som katte nu engang opfører sig. Og jeg har en stående invitation til at besøge Yrsa til sommer. Hvilket jeg glæder mig til.